

1) V širém poli stojí hruška,
malovaná až do vrška.

3) Pod kameněm prsten zlaté,
šohajkovi z prsta vzaté.

na kameni prsten zlaty,
přes ten prsten trova rostě.

2) Pod tó hruškó kameň bílé,
kameň bílé bramorové.

4) Stoji limba v širym poli,
pod tu limbu kameň leži,

1597.

Ze Sklenova

U mej ma - tky pře - de vra - tky, pře - de vra - tky tra - va ro - stě, ze - le - na se.

U mej matky [: přede vratky :]
trava rostě, zelena se.

perko trati zelenave.

Vij vineček třema řady,
třema řady pro krajany.

Po tej travě pavi chodi,

Staň, děvečko, staň raničko,
a posbiraj to perečko.

1598.

Ze Studnic u Telče

Sto - jí hru - ška v ši-rém po-li, sto - jí hru - ška v ši-rém po-li, v ši-rém po - li.

[: Stojí hruška v širém poli, :]
v širém poli.

Hádej, matko, co v tej rybě?

A ty nedej do pšeničky!

Pod tou hruškou Dunaj běží.

V tej rybě je zlatý prsten,

A já nedám do pohanky.

V tom Dunaji troje ryby.

v tom prsteně drahej kamen.

Spolu pásli, spolu hráli.

Kdo ty ryby lovit bude?

Skroz ten prsten tráva roste.

Aj jsou všechno proso spásli

Lovil on je jen Jozef sám.

Po tej travě pávi chodí.

A ty budeš louky sícti.

Maruška mu nadháněla.

Kdo ty pávy pásti bude?

A já budu věnce vítí.

Vylovil si rybu štiku.

Páslu on je jen Jozef sám.

Věnce vila skroz modrej květ.

Přineslu ji před svou matku.

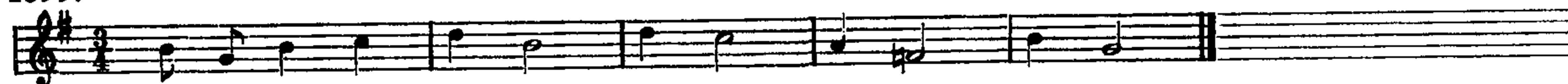
Maruška mu nadháněla.

Že je Jozef Nováků zet.

756. ZAHRA DA

1599.

Z Čeladné

Sto - ji lip - ka, sto - ji dře - va vy - so - ke - ho.

Stoji lipka, stojí
dřeva vysokeho.

Narubeme sobě
jedliče drobneho.

Zučil se nam chodit
syneček do něho.

Dřeva vysokeho,
listu širokeho.

Uhradime sobě
zahradečku z něho.

Ja, něch se tam zučil,
bylo to pro něho.

Půjděme, půjděme
do lesa husteho.

Nasejeme do ni
kukole drobneho.

Pro něho sameho,
synečka švarneho.